

Vår dato 28.04.2008
Deres dato 28.01.2008
Vår referanse 2008/106
Deres referanse 200800545-/KOE

Saksbehandler bn
Innvalgstelefon 70 16 14 53

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep

0032 OSLO

HØRING – INNSTILLING FRA STJERNØ-UTVALGET NOU 2008: 3 SETT UNDER ETT

Vi viser til Kunnskapsdepartementets brev av 28.01.2008 om høring av NOU 2008: 3 Sett under ett. Styret for Høgskolen i Ålesund har behandlet høringen i møte 17.april 2008, og har følgende kommentarer til innstillingen:

Generelt

Stjernø-utvalget har levert et omfattende arbeid med interessante perspektiver og analyser. Utvalgets mandat er forankret i institusjonenes samfunnsoppdrag. Utvalget ser imidlertid ut til å vektlegge noen sider av samfunnsoppdraget.

Institusjonsstruktur (kapittel 6)

Utvalget mener at dagens institusjonsstruktur er under press både utenfra og innenfra. Internasjonale tendenser går i retning av konsentrasjon av fagmiljø og ressurser til større enheter, og Norge bør ikke velge en annen retning. For å skape større og mer robuste enheter, foreslår utvalget å endre strukturen i norsk høgre utdanning ved å slå sammen institusjoner til større enheter. Dette skal gjennomføres i en prosess der alle statlige universiteter og høgskoler uttaler seg om hvilke institusjoner de ønsker å gå samme med.

Høgskolen i Ålesund vil peke på at nærhet og tette nettverk mellom kunnskapsmiljø, utviklingsmiljø, produksjonsmiljø og kunder er nøkkelfaktorer for dynamikk og innovasjon. Et godt eksempel på dette er den maritime næringsklyngen i regionen. Denne industrien er nå i innovasjonsfronten internasjonalt. Viktige forutsetninger er at FoU-innsats, grunnutdanning og etter- og videreutdanning er tett integrert og samlokalisert med næringsmiljøene. Høgskolen i Ålesund kan vise til at slik nærhet på relativt kort tid har gitt betydelige ringvirkninger. Etablering av Norwegian Centre of Expertise, Maritime (NCE) og Offshore Simulator Centre A/S (OSC) har skjedd med utspring i høgskolens fagmiljø og er lokalisert i Kunnskapsparken som ligger på høgskolens campus. Høgskolen har fått en sentral rolle med hensyn til etter- og videreutdanningsaktivitet. Grunnlaget for dette er tett integrasjon og samlokalisering med næringsmiljøene. Høgskolen i Ålesund mener det er et klart potensial for tilsvarende utvikling innen offentlig sektor og andre næringsklynger.

Høgre utdanning og helsesektoren har lange tradisjoner for tett samarbeid. Dette har resultert i oppbygging av studietilbud som er vel tilpasset behovet i regionen. Videreutdanninger er i stor grad utviklet og etablert etter behov framkommet fra helsesektorens egne institusjoner. Høgskolene er slik

Postadresse
Høgskolen i Ålesund
Serviceboks 17
N-6025 Ålesund
Norway

Besøksadresse
Larsgårdsvegen 2
Internett
www.hials.no

Telefon 70 16 12 00
Telefax 70 16 13 00
Epostadresse
postmottak@hials.no

Bankkonto
7694 05 00636
Foretaksregisteret
NO 971 572 140

med på å bidra til kompetente helse- og velferdstjenester i distriktene.

Men nærhet og tett nettverk med relevante aktører er ikke tilstrekkelig til at samspillet mellom lokalt/regionalt næringsliv lykkes. Det kreves også at institusjonene har mulighet til raskt å kunne svare på næringslivets behov og tilpasse tilbudet til behovet. Dette forutsetter løsere styring enn i dagens system.

Det er ikke uvanlig at sterke fagmiljø har vokst fram rundt og er avhengig av enkeltpersoner. Ofte er det personer med talent som klarer å bygge opp et miljø rundt seg, uavhengig av lokalisering og med kontakter og nettverk uavhengig av geografiske grenser. Det er viktig at det også i framtiden kan gis rom for at slike talenter også kan utvikle seg ved høyskolene i den regionen en ønsker å slå seg til. Evne til fornyelse og innovasjon forutsetter autonomi til å kunne utnytte de mulighetene som slike ressurspersoner representerer.

Høgskolen i Ålesund ser muligheten for at "Flercampusmodellen" eller "den binære modellen/storhøgskolemodellen" kan resultere i et internt system med ny sentrum – periferi, der ledelse og styre får avstand til det som skjer i utkanten. Effektiviserings- og rasjonaliseringskrav kan lett komme til først å gå ut over tilbudene i periferien. Konsekvensene kan bli utarming av fagmiljø ved høyskolene og nedbygging av studietilbud som er sentrale for næringslivet i området. Høgskolen ber spesielt om at en framtidig struktur må innrettes spesielt for å motvirke en slik utvikling.

Høgskolen i Ålesund mener Stjernø-utvalget legger for ensidig vekt på hypotesen om at evnen til omstilling og fornyelse øker proporsjonalt med størrelse. Opptil en viss størrelse kan det imidlertid gi mulighet til å frigjøre ressurser til nye satsinger, tilpasse seg svingninger i studenttall og utvikle nye studietilbud. Utvalgsmedlem Harg viser til at det kan være svært vanskelig å få til endringer i store institusjoner. Høgskolen er enig i dette synspunktet. Det er fare for at store institusjoner med store interne kulturforskjeller vil øke avstanden mellom institusjonens styringsorgan og fagmiljøene. Det gir rom for økt konfliktpotensial og redusert endringskraft. Finansielle virkemiddel er langt viktigere enn geografisk inndeling for evne til fornying og innovasjon.

Høgskolen i Ålesund ser behovet for noe justering av strukturen i sektoren. Eventuelle sammenlåinger må imidlertid baseres på frivillighet og modellen som velges må bidra til å nå målsettingene. En nettverksmodell vil kunne imøtekomme justeringsbehov i sektoren. Det er imidlertid viktig at nettverkene utformes slik at fagmiljø kan videreutvikle gode samarbeidsrelasjoner på tvers av institusjoner og geografisk plassering. Utredningen legger til grunn geografiske regioner basert på tradisjonelle grenser. Ved omstrukturering i en nettverksmodell kan det i større grad vurderes å legge til grunn også andre prinsipper, for eksempel kommunikasjonsmuligheter og digitale samarbeidsmuligheter. Dersom nettverksmodellen skal gi ønsket effekt, tror vi det er nødvendig at nettverkene defineres ut fra fagmiljøenes ståsted, og hvor disse ser sine naturlige tilknytningspunkt. For innbyggere, offentlig sektor og næringsliv i Møre og Romsdal er det viktig å ha et sterkt kompetansemiljø innen høgre utdanning og forskning i nærområdet. Det er derfor helt avgjørende at institusjonene selv, kanskje i samråd med fylket, får være med å definere hvordan og sammen med hvem nettverkene skal etableres.

Styring og ledelse i universitets- og høyskolesektoren (kapittel 7)

Utvalget har foreslått å innføre enhetlig ledelse og eksternt styreleder, og i tillegg åpnes det for eksternt styreflertall. Høgskolen i Ålesund kan ikke se at tiden er moden for endringer på dette området. Dagens modeller ble innført med ny lov om universiteter og høyskoler som trådte i kraft i august 2005. Institusjonene var da inne i en styreperiode som for de fleste gikk ut våren 2007. Det betyr at styringsmodellene i loven av 2005 ble først implementert i 2007. De fleste institusjonene har mindre

enn ett års erfaring med gjeldende modeller. Grunnlaget for endring er svakt etter så kort tid. Vi støtter derfor ikke utvalgets forslag til endring av modell for styring og ledelse i sektoren før det er vunnet mer erfaring med nåværende ordninger.

Kriterier for akkreditering som universitet (kapittel 8)

Høgskolen i Ålesund støtter utvalgets forslag om å endre kriteriene for akkreditering som universitet. Endringen innebærer at kun institusjoner som har selvstendig rett til å tildele én doktorgrad og samtidig har minst 5000 studenter, kan akkrediteres som universitet.

Styrket forskerutdanning (kapittel 9)

Høgskolen i Ålesund støtter forslaget om forskerskoler. Nettverksmodellen vil kunne gi doktorgradsstudenter knyttet til små miljøer mulighet til å delta i større fagligmiljøer. Dette vil være sentrale bidrag til å sikre god doktorgradsutdanning for miljøer ved statlige høgskoler. Nettverksmodellen må imidlertid bygges opp med en fleksibilitet som sikrer videreføring av fruktbare samarbeidsrelasjoner mellom fagmiljø på tvers av institusjoner. Det er imidlertid viktig at finansiering av disse ikke går på beskostning av stipendordninger som sikrer kompetansebygging ved institusjoner som ikke selv har forskerutdanning.

Finansieringssystemet for universiteter og høgskoler (kapittel 10)

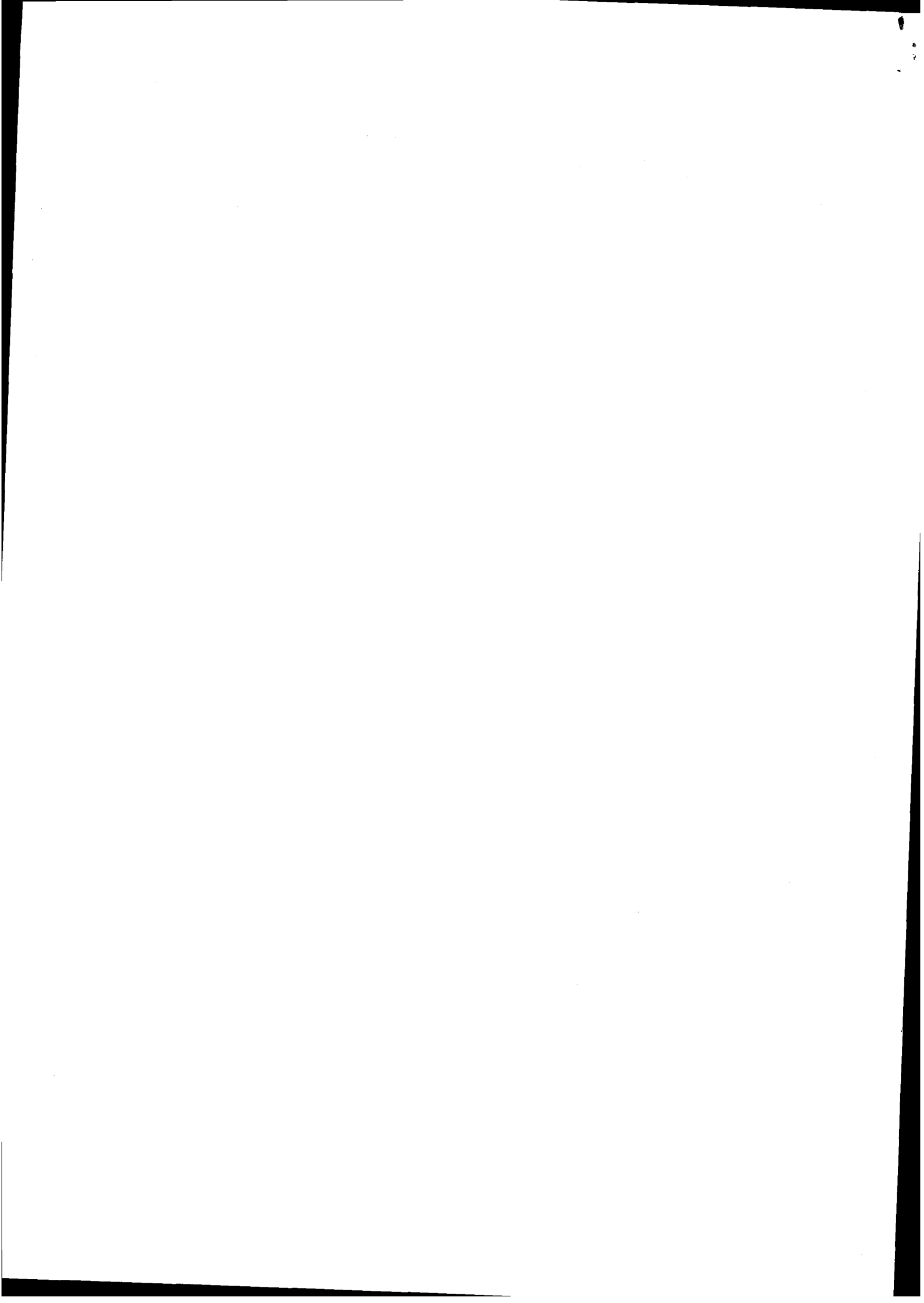
Dagens finansieringssystem ble innført i tilknytning til Kvalitetsreformen. Hensikten var å styrke kvaliteten gjennom konkurranse og stimulere til mangfold gjennom økt institusjonell autonomi. Systemet mangler insentiver som fremmer mangfold i sektoren. Tvert i mot ser det ut til at dagens insentiver driver universiteter og høgskoler i samme retning. Blant annet ser vi klare tendenser til ensretting av studietilbud styrt av hvilke fagområder ungdommen prioriterer, mens samfunnsbehov kommer i bakgrunnen. Selv om hovedtrekkene i modellen kan beholdes, er det behov for å gjennomføre justeringer som kan sikre større forutsigbarhet og diversitet i sektoren.

Et hovedproblem i dagens modell er mangel på økonomisk forutsigbarhet, som i neste omgang skaper ekstra utfordringer knyttet til prioriteringer og langsiktig satsing for institusjonene. Mangel på transparens i basisbevilgning og stor vekt på resultatbasert andel, gir ikke institusjonene tilstrekkelig økonomisk forutsigbarhet. Høgskolen i Ålesund støtter derfor utvalgets forslag om å øke basisdelen og redusere andelen resultatbasert tildeling. I tillegg er det viktig at basisbevilgningen dekomponeres slik at kostnadsbærene synliggjøres.

Langsiktige avtaler mellom institusjonene og departementet med minimum 5 års varighet vil gi institusjonene større grad av forutsigbarhet. Kombinert med tydelig og stabilt mål- og rapporteringsprogram vil dette gi institusjonene bedre muligheter til strategisk satsing og arbeid i et fornuftig tidsperspektiv.

Justering av finansieringssystemet bør også omfatte revurdering av plassering i finansieringsgruppe av kostnadskrevende studier som ingeniørutdanningene. Nasjonalt råd for teknologifag (NRT) har dokumentert at disse utdanningene er betydelig underfinansierte og har uttrykt bekymring for at dette går ut over kvaliteten på utdanningene. Det er behov for å heve finansieringen til teknologiutdanningene på bachelornivå.

Insentivsystemet bør videreutvikles slik at det omfatter komponenter som kan stimulere til utvikling på flere områder:

- Utvalget peker på utfordringer og oppgaver knyttet til etter- og videreutdanningstilbud for offentlig sektor og privat næringsliv. På dette området mangler det nå insentiver. Tidligere lå dette inne som en del av komponentene som ga uttelling i bevilgningen. Dersom en ønsker at sektoren skal ta grep for å spille en større rolle på området, er det helt nødvendig at det synliggjøres og sendes tydelige signal om det gjennom økonomiske insentiver.
- FoU-basert tildeling er i hovedsak rettet inn mot forskning, ikke mot utviklingsarbeid. Mye praktisk rettet utviklingsarbeid i profesjonsutdanningene kan dokumenteres, men gis ikke uttelling i finansieringssystemet. Insentivene er knyttet til publisering innen faste kategorier. I tekniske fagmiljø foregår en stor del av forsknings- og utviklingsaktiviteten som oppdrag for eller i tett samspill med bedrifter. Svært ofte er dette oppdrag for å videreutvikle bedriftens produkter eller produksjonskjede, og prosess og resultat kan ikke publiseres. Konsekvensen er at mange tekniske fagmiljø framstår med svært beskjeden produksjon innenfor gjeldende forskningskomponenter. Realiteten kan være at miljøet har betydelig produksjon av utviklingsarbeid, men insentivsystemet mangler komponenter for dette. Insentivsystemet for forsknings- og utviklingsarbeid bør være i stand til å ivareta alle forskningsmiljøer. Dagens system dekker ikke tekniske fag i tilstrekkelig grad, og dette bør rettes opp i det justeringsarbeidet som nå skal gjennomføres.
- Institusjonenes rolle i egen region får stor tyngde i utredningen. Dette er en vesentlig del av samfunnsoppdraget som burde tilknyttes økonomiske insentiver.

Små studiesteder (kapittel 11)

Omtalen og vurderingen av små studiesteder har i stor grad en argumentasjon som bygger opp under forslagene i utredningens kapittel 6. Våre kommentarer til kapittel 6 omhandler også i stor grad innholdet i kapittel 11. Vi begrenser oss derfor til følgende kommentarer:

Stjernø-utvalget referer til en rekke tidligere undersøkelser og gir så sin egen analyse basert på en del statistikk. Både analysen og slutningene som trekkes, kan virke noe unyanserte i forhold til det materialet som presenteres. Statistikken som følger kapittel 11.3 er snever, men burde likevel gi grunnlag for mer differensiert tilnærming enn utvalget har valgt. Utvalget skriver da også selv: *"I de kvantitative beregningene av produktivitet ved de ulike studiestedene er produksjonen av studiepoeng, kandidater og publikasjonspoeng lagt til grunn. Dette er selvfølgelig en forenklet beskrivelse av realitetene, men antas å gi nyttige indikasjoner for en videre analyse og diskusjon (s. 117)"*

Utvalget hevder at små avdelinger, studiesteder og høyskoler er gjennomgående mindre produktive enn større, men innrømmer likevel i neste setning at det er store individuelle forskjeller. Videre heter det *"(...)Det later til at avdelinger med færre enn 300-400 studenter ofte er mindre produktive enn større avdelinger"*. Det kan virke som om utvalget er selektivt i valg av kunnskapsbase, og overser forhold som kunne peke i noe annen retning enn hovedkonklusjonen.

Dimensjonering, arbeidsdeling og ansvar for små og utsatte fag (kapittel 12)

Kvalitetsreformen har gitt større grad av autonomi med hensyn til å opprette og legge ned studietilbud. Utdanningsinstitusjoner skal samlet sett gi studietilbud som dekker landets behov for kompetanse og arbeidskraft. Erfaringene har vist at det er vanskelig å styre ungdommens studievalg. En del fagområder sliter med rekrutteringen, og står i fare for å forsvinne som utdanningstilbud. Høgskolen i Ålesund slutter seg til utvalgets situasjonsanalyse og forslaget om en viss styring. Det er en nasjonal oppgave å sørge for at diversiteten i studier og fagområder opprettholdes for å sikre samfunnsbehov.

Det er derfor nødvendig at departementet tar ansvar for å gripe inn når det er fare for at fagområder fases ut.

Utvalget trekker fram en del små og sårbare fagmiljø, spesielt språkfag. Også andre fagområder merker tendensen og bør vies oppmerksomhet. Profesjonsutdanninger innenfor marine fagområder har i flere år slitt med rekrutteringen, og flere tilbud er nedlagt. Fagområdet representerer et stort potensial i framtidig næringsliv og bør derfor sikres levelige vilkår på tross av svikt i søkning. Det samme gjelder en del ingeniørutdanninger – eksempelvis el-kraft.

Universitet på internasjonalt nivå (kapittel 13)

Høgskolen i Ålesund deler utvalgets syn på at det ikke bør etableres eliteuniversitet. Videre støtter vi forslaget om:

- Videreføring av sentre for fremragende forskning
- Målrettet styrking av nasjonalt prioriterte områder
- Støtte til andre gode miljø

Styrking av profesjonsutdanningene i høgskolene (kapittel 14)

Høgskolen i Ålesund er positiv til at Stjernø-utvalget har valgt å rette et særskilt fokus mot profesjonsutdanningene i sin utredning. Imidlertid har vi følgende kommentarer til utredningen:

Høgskolen har flere utdanninger som styres av rammeplaner, både bachelorgradsutdanninger i ingeniørfag, bioingeniørfag, sykepleie og flere videreutdanninger i spesialiserte sykepleie. Både innenfor helsefagene og ingeniørutdanningene vil det være hensiktsmessig og ønskelig med en viss styring av faglig innhold også i framtiden. Bioingeniørene er ikke med i Tuningprosjektet, og kjernekompetanse for bioingeniører på europeisk nivå er ikke definert.

Ordningen med rammeplaner for alle disse utdanningene bør derfor videreføres, men rammeplanene kan gjerne være noe mindre styrende når det gjelder de teoretiske delene av studiene. Samtidig bør en sterk styring i form av spesifikke krav til praksisstudier i helseutdanningene opprettholdes. Erfaringen tilsier at dette er nødvendig for å sikre kvalitet og omfang i praksisstudiene.

Høgskolen i Ålesund deler Stjernø-utvalgets bekymring med hensyn til kvaliteten på praksisstudier innenfor sykepleiefaglige utdanninger. Etter omlegging av finansieringen av praksisstudier i 2006 gis det ikke direkte vederlag til praksisveiledere eller –avdelinger. Dersom kvaliteten på praksisstudier skal gis et løft, er det nødvendig å endre rammebetingelsene for praksisveiledning; eksempelvis ved å sette av mer veiledertid direkte rettet inn mot studentveiledning. I tillegg er det viktig med økt veilederkompetansen i praksisstudiene. Dette kan ivaretas ved at helsetjenesten gir aktuelle ansatte mulighet til å delta på veilederutdanninger for sykepleiere. De foreslåtte tiltakene vil bety et økonomisk løft for helsetjenesten, men tiltakene bør prioriteres dersom det ønskes en reell kvalitetsforbedring. Vi slutter oss til Stjernø-utvalgets vurderinger av betydningen av et tett samarbeid mellom høgskole og praksisfelt, med klargjorte forventninger og tydelig arbeidsdeling. Vi deler også utvalgets syn på forsøk med alternative praksisstudiemodeller for å få gode løsninger som kan gjenbrukes både innenfor og på tvers av de aktuelle fagområdene.

Utvalget viser til undersøkelser som avdekker at sykepleierstudenter og nyutdannede sykepleiere i stor grad opplever et kunnskapsgap i forholdet mellom teori og praksis. Høgskolene tar fatt i disse problemstillingene, men vi vil også påpeke at den treårige utdanningen er en generalistutdanning, og kan bare i begrenset grad gi studentene de former for spesialkunnskap som er nødvendig i dagens kompliserte og høgt spesialisert helsevesen. Helsetjenesten må selv ta et større ansvar for videre

opplæring av nyutdannede sykepleiere innenfor de spesialiserte områder som møter dem i de ulike typer avdelinger og helseinstitusjoner. Av samme årsak vil vi også argumentere i forhold til gjeninnføring av ett års turnustjeneste for studentene etter avsluttet sykepleierutdanning.

Høgskolen i Ålesund støtter Stjernø-utvalgets forslag om at Kunnskapsdepartementet bør igangsette et program for kompetanseheving innen profesjonsutdanningene, som finansieres med 50-100 millioner kroner pr år i fem år. Dette bør ikke bare omfatte økt forskningsaktivitet, men bør også gi rom for spesielle ordninger og forsøk.

Forskningsbasert undervisning har vært et gjennomgående diskusjonstema i flere sammenhenger de siste årene. Det er uheldig at institusjoner og fagmiljø selv kan definere begrepet. Det er behov for felles forståelse av hva som ligger i begrepet, og det bør derfor utarbeides felles definisjoner og normer for hvilke innsatsfaktorer som kreves på ulike nivå.

Senter for fremragende undervisning (kapittel 15)

God undervisning er en nøkkelfaktor i høgre utdanning. Det er viktig å ha sterkere oppmerksomhet rettet mot undervisningen for å heve kvaliteten. En av de største utfordringene er kanskje at undervisning ikke er meritterende, og dermed ikke gis samme status som forskning.

Utvalget har foreslått å etablere Sentre for fremragende undervisning knyttet til en del fagmiljø. Det er store muligheter for at dette kan få utilsiktede konsekvenser for utviklingen på landsbasis. Sentrene vil være begrenset til noen få institusjoner, og ordningen vil over tid kunne virke sentraliserende og forsterke en drift i retning av storbyene. Etter vår oppfatning vil det være bedre å styrke miljø med god undervisning på sine fagområder, og målrette kvalitetssatsingen ved institusjonene.

Dersom sentertanken skal følges opp, kreves det grundigere utredning av kriterier, måleparametere og konsekvenser i et perspektiv på 15-20 år.

Regional betydning (kapittel 16)

I følge Stjernø-utvalget vil større institusjoner gi bedre forutsetninger for å fylle den regionale rollen. Høgskolen i Ålesund tror ikke større institusjoner er riktig svar på utfordringene som trekkes opp, og vi kan ikke se at utvalget legger frem empiri som støtter dette. Vi har omtalt dette i tilknytning til kapittel 6, og vil her kommentere følgende:

Utvalget legger hovedvekten på institusjonenes størrelse, mens nærhet og tette nettverk tillegges mindre vekt. Høgskolen i Ålesund sin erfaring fra samarbeid med næringslivet viser at nærhet og tette nettverk mellom kunnskapsmiljø, utviklingsmiljø, produksjonsmiljø og kunder er helt avgjørende nøkkelfaktorer for å lykkes. Viktige forutsetninger er at FoU-innsats, grunnutdanning og etter- og videreutdanning er tett integrert og samlokalisert med næringsmiljøene. Etablering av Norwegian Centre of Expertise, Maritime og Offshore Simulator Centre (OSC) er eksempler på etableringer i samspill mellom høgskole og næringsliv som har innovativ kraft. OSC og Høgskolen i Ålesund har i fellesskap utviklet produkter med tilhørende kursportefølje som etterspørres over store deler av verden. Vi mener det er grunnlag for å hevde at dette er eksempler som peker i motsatt retning av utvalgets påstand om at vi må ha store enheter for bedre å kunne ivareta en regional rolle. Høgskolene i Møre og Romsdal sitter med utdanningstilbud og samlet kompetanse som er vel tilpasset behovet til regionens arbeids- og samfunnsliv.

Høgskolen i Ålesund ber om at våre erfaringer blir tatt hensyn til. Lokale forhold og oppnådde resultater må tillegges større betydning enn størrelse når den regionale betydningen skal vurderes.

Men nærhet og tett nettverk med relevante aktører er ikke tilstrekkelig til at samspillet mellom lokalt/regionalt næringsliv lykkes. Det kreves også at institusjonene har mulighet til å kunne svare raskt på næringslivets behov og tilpasse tilbudet til behovet. Vi mener det er enklere for en mindre enhet med korte beslutningslinjer å respondere raskt og adekvat enn det er for en stor institusjon.

Utvalget foreslår en strategisk komponent som stimulerer til økt samarbeid med arbeids- og næringsliv. Dette vil være et viktig insitament og støtte opp under betydningen av institusjonenes samfunnsrolle på dette området. Høgskolen i Ålesund gir forslaget sin fulle støtte, og vil understreke at det er viktig å finne gode og robuste måleparametere for innsats i regional utvikling.

Det er viktig å få et bedre kunnskapsgrunnlag for å kunne vurdere samspillet mellom høgskolene og regionalt arbeidsliv. Vi støtter derfor tanken om tiltak som kan bidra til dette.

Høgskolen er positiv til utvalgets forslag om en opptrappingsplan for ordningen med nærings-ph.D og utvikling av bedriftsmastere etter mønster fra fagopplæringen. Vi vil dessuten understreke betydningen av programmene Norges forskningsråd har satt i verk for å styrke innovasjon i regionalt næringsliv.

Internasjonalisering i høgre utdanning (kapittel 17)

Internasjonalisering av utdanningssektoren blir i stigende grad vektlagt. En viktig side av dette er forholdet til land i sør, det såkalte nord-sør-samarbeidet. Dette omtales bare sporadisk i utredningen, men er et område hvor det er behov for vesentlige omlegginger. Bistandsmidler til utdanning i fattige land kanaliseres fra NORAD via Senter for internasjonalisering av høgere utdanning (SIU). Fattige land for eksempel i Afrika har behov for å etablere utdanninger i eget land som kan sikre at kompetansen blir i landet og bidrar til utviklingen der. Dagens bistandsmidler til utdanningsprosjekter er kanalisert til programmer på høgere grads nivå (mastergrad), doktorgradsutdanninger og forskning. Det betyr at det bygges på "toppen" av utdanningssystemet. Det eksisterer i dag ikke programmer som kan finansiere oppbygging av grunnutdanninger på lavere grads nivå. For eksempel har mange afrikanske land dramatisk mangel på kompetent helsepersonell, og mangler totalt utdanning på enkelte områder. Det norske bistandssystemet innen høgere utdanning er ikke bygget opp slik at det i tilstrekkelig grad tar hensyn til landenes egne kompetansebehov. Dette bør endres. Ved å gi utdanning i hjemlandet vil det også bidra til å redusere problemet med "brain-drain", og beholde kompetansen der behovet er størst.

En mer kunnskapsbasert utdannings- og forskningspolitikk (kapittel 21)

Høgskolen i Ålesund støtter utvalgets forslag om at

- Det må utarbeides systematiske kunnskapsoversikter innenfor høgere utdanning
- Institusjonene må forske mer på sin egen virksomhet
- Norge ved Norges forskningsråd bør støtte EuroHESC-programmet slik at norske forskningsmiljøer kan bli involvert
- De samlede midlene til utdanningsforskning bør økes.

Med vennlig hilsen
HØGSKOLEN I ÅLESUND

Geirmund Oltedal
Rektor
go@hials.no

Leon Aurdal
Høgskoledirektør
la@hials.no